

Zararına Yaşıyorum

– Mecaz Adam · 24 Şubat 2018

Susamış dudaklar temmuz güneşinde.
Oruç tutan askerler gibi.
İki ileri bir geri konuşurken.
Çölde olsam tek damla su yok.
Çıkarım kaldırıma arabalar vızır vızır geçer yanımdan.
Korna sesleri arasında seçemiyorum küfürleri.
Bense susuzluğumu giderecek hakikatli bir söz bulmak için,
Düşmüşüm yollara.
Kime rastlasam yol üzerinde,
Bir bilge kesiliyorlar.
Bir ben ilimden nasibini alamamışım.
Hakikate kulaklarını tıkamış sağır sultan gibi.

Lügatımda unutulmaya yüz tutmuş bir kaç eski kelime.
Bir araya gelse bir cümle etmeye yetmeyecek.
Ne çabuk unutuldu şanlı onca yüzyıl. Düşmüş yollara kaybolan kimliğimi arıyorum.

Şimdi yıkılmış bir dev dağın altında kaldım.
Cesetime dair bir bulgu bile yok.
Onca hakikate tırkarken kulaklarımı.
Cesetime dair bir bulgunun olmayışı gayet normal.
Timsah söz yaşları irak dursa yüreğimden ne iyi olurdu.
Ne olurdu dipsiz göllerde gezinmeseydi ruhum.
Zarardan dönemiyorsa insan.
Nereden bakarsa baksın zarar zarardır.